

[Arne Bjerregaard.]

være med til, fordi der netop fra de mindre erhvervsdrivende har udgået så meget, både viden, almindelig kunnen og også kulturel påvirkning til dette samfund plus teknisk snilde, som har haft betydning for samfundets udvikling.

Derfor må det også være rimeligt, når det offentlige pålægger dem at udføre forskelligt arbejde, at dette arbejde honoreres på en eller anden måde. Jeg tør ikke på nuværende tidspunkt sige, om det skal honoreres på den måde, som det er foreslået her, men i alt fald vil vi gerne medvirke til, at det bliver honoreret på en eller anden måde.

En almindelig udsættelse af momsindbetalingen, som der er talt om, mener jeg ikke løser noget problem, selv om man får en kredit. Det er ikke betaling nok for det arbejde, som man udfører. Jeg tror i alt fald, at langt de fleste erhvervsdrivende, de mindre erhvervsdrivende, gerne ville undvære at skulle føre alle disse forskellige regnskaber for det offentlige, selv om de samtidig skulle undvære den kredit, de får med hensyn til momsen.

Med hensyn til overførelsen af indtægter til ægtefællen, når ægteparret har en fælles erhvervsvirksomhed, hvor man ønsker at procenten skal sættes op til 25 og beløbet skal sættes op til 22.000 kr., pristalsreguleret, rejser der sig straks et problem, for hvem hjælper i den fælles erhvervsvirksomhed? Hvem kan i en ligningsmyndighed sige, om manden eller konen, alt efter hvem der ejer erhvervsvirksomheden, har hjulpet væsentligt i virksomheden? Det er meget vanskeligt at afgøre. Men trods dette vil vi se velvilligt på, at der bliver lagt mere over på den medhjælpende hustru eller medhjælpende mand i virksomheden, ikke ud fra det synspunkt, at det altid er retfærdigt i øjeblikket, men ud fra den betragtning, at vi derved når vores målsætning, som baseres på, at der i et ægteskab stadig væk er to. Derfor vil vi splitte indtægten op med 50 pct. til hver, ikke blot i erhvervsvirksomheder, men så sandelig også med hensyn til lønmodtagere.

For hos mange lønmodtagere er det jo sådan, at hvis den ene lønmodtager skal tjene ene til familien, så er det en nødvendighed, at den anden part går hjemme og derved sparer samfundet for væsentlige udgifter til vuggestue, børnehave og fritidshjem og

hvad det nu kan være. Vi mener, det er rimeligt at komme så vidt, at vi splitter indtægten op, så de kan dele den lige over, både for dem, der har erhvervsvirksomhed, og for lønmodtagere. Kan vi nå så vidt, er dette forslag jo slet ikke så galt, så er det et stadium på vejen til at nå et mål, som er væsentligt, også for at vi kan få folk til at ville tjene en ekstra skilling i dette land. Med en sådan ordning vil vi ikke diskriminere ægteskabet indtægtsmæssigt, som vi gør det i øjeblikket i dette land.

Vi er altså særdeles velvillige over for forslagene, og vi vil behandle dem herefter i udvalget.

Fuglsang (DKP):

Kommunisterne erkender, at de tre foreliggende forslag rører ved nogle ret vigtige problemer, som vi også gerne vil være med til at finde en eller anden fornuftig løsning på. Vi vil nemlig heller ikke afvise, at mange, især mindre erhvervsdrivende, har ganske store problemer at slås med. Vi kan jo daglig omkring i vores land se følgerne af det, som man i bemærkningerne kalder struktur-rationaliseringen. Man kan se det inden for handel, håndværk, landbrug, servicefag osv. i stort omfang, hvordan virksomheder må give op både af økonomiske, men også af arbejdsmæssige grunde. Vi tror gerne, at disse forslag kan bidrage til at lette de mindre erhvervsdrivendes stilling, men det er vel nok for meget at vente, at den her nævnte udvikling vil standses af sådanne forslag.

Det, vi ser, er for så vidt en ganske klar anskuelsesundervisning, vel nok netop for disse befolkningsgrupper, som nu i årtier har ladet sig skræmme af den socialistforskrækkelse, som slog på, at det var socialismen, som først og fremmest ville fratage dem deres ejendom. Det, som sker nu, sker netop i masseomfang i det såkaldte kapitalistiske velfærdssamfund — i modsætning til socialismen, uden at samfundet i virkeligheden tager noget som helst hensyn til disse menneskers videre skæbne.

Nu går disse forslag ud på at støtte dem og lette dem i deres arbejde på forskellig vis, og det vil vi som sagt ikke modsætte os, men man må jo huske på, at vanskelighederne for de mindre erhvervsdrivende har andre og langt mere dybtgående årsager. At så mange må bukke under for vanskelighe-